

Tisztelt Támogatónk!

Szeretettel köszöntöm a tavasz küszöbén! Remélem, hogy mind Ön, mind szerettei egészségesek, és mindennapjaik során örömmel tapasztalják meg a Gondviselést!

Világszerte nehéz időket élünk. Mindannyian átéljük tehetetlenségünket a tőlünk független, de mégis mindnyájunkra kiható történések miatt. Bár nagyon sok mindent nem tudunk megoldani a világban, de köszönöm, hogy ami az Ön saját döntési lehetősége, azt Ön megteszi, és szenvedő emberek sorsát fordítja jóra! Ők sokszorosan kiszolgáltatottabbak, védtelenebbek és tehetlenebbek nálunk! Ránk várnak reménykedve. Köszönöm, ha meghallja hangjukat!

Nagyon hálásak vagyunk Támogatóinkért, Önért, a rászorulók iránti érzékenységeért, bizalmáért és nagylelkűségéért. A leprabetegekkel és a közöttük dolgozó munkatársainkkal együtt őszinte köszönetünket szeretném ezúton is kifejezni Önnek!

Ebben a körlevelünkben egyik legfontosabb kongói projektünkkel szeretném megismertetni Önt. Néhány éve támogatjuk adományainkkal az OPALCO (Kongói leprabetegek szervezete) tevékenységét, mely a Lepramisszió egyik nagyon fontos ágazata: gyógyult betegek bevonását végzi a felvilágosító és érzékenyítő tevékenységbe, jogvédelembe. A 2018-ban alapított szervezet egyedülálló abban, hogy a lepra miatt szenvedők között együttérző sorstársaikként végzi a már meggyógyultak által a munkát.

A szervezet egyfelől védelmet nyújt a gyógyult, de lelki sebeiket, a korábbi megbélyegzést és kegyetlen bánásmódot még mindig viselő férfiak és nők számára. Másfelől munkatársaknak felhatalmazva őket, igen nagy erejű tanúságtételükkel az egészségesek felé is hatnak a szégyenbélyeg és kirekesztés elleni harcban.

Kinshasai központjukból irányítva az OPALCO - aktivisták karöltve munkálkodnak a mozgássérültek egyesületeivel országszerte, hiszen a leprabetegség miatt is nagyon sokan válnak mozgássérültté. De gondjaik azonosak a más okból rokkanttá váltakéval is.

Sandra Dongo, az egyik vezető, maga is korábbi leprabeteg mondja: *„Felvilágosító előadásokat tartunk közösségekben, falvakban, harcolunk a megbélyegzés ellen. Csak a fővárosban 150 tagunk van. A kinshasai templomokban is szót kapunk a népes hallgatóság körében, hogy elmagyarazzuk a leprabetegség ismertető jegyeit. Ilyenkor bátorítjuk mindazokat is, akik gyanúval élnek, hogy fedjék fel tüneteiket. Szervezetünk munkatársai saját tapasztalataikat osztják meg, és ez az őszinteség másokból is előhívja a bizalmat, hogy megvizsgáltsák magukat. Számos más tevékenységet is végzünk: szeretnénk a meggyógyított betegek életkörülményeit javítani. Szeretnénk felzárkóztatni őket és családtagjaikat. Legtöbbjük magányos. Nekik gondoskodást és támogatást nyújtunk. Meg szeretnénk akadályozni, hogy bármelyikük koldulni kényszerüljön, mert számunkra ez elfogadhatatlan. Szerény, de méltóságteljes életet szeretnénk biztosítani minden kedvezményezettünk számára. Vidéken ezt például úgy érzük el, hogy gazdálkodáshoz segítjük pácienseinket. Közben pedig hivatalos szerveknél és a kormánynál is szüntelen harcolunk a leprabetegek egyenlő bánásmódjáért, jogaikért és jövőjükért.”* – fejezi be szavait Sandra Dongo.

A legnagyobb jutalom, amikor korábbi betegek arcán végre felragyog a mosoly, és a képen látható idős asszony kijelenti: *„Nekem nincs saját családom, mert elhagytak. Számomra az OPALCO jelenti a családot!”*

Ehhez a nagyszerű kongói tevékenységhez kérjük szépen Támogatóink szíves segítségét. Minden forinttal egy-egy szomorú, szenvedő embertársunk megvigasztalásához, bátorításához, reményteli jövőjéhez járulhat hozzá adományuk! Világokat változtat meg: az ő reménytelen világukat aranyozza be fénylő reménnyel!

Köszönjük!

Isten áldja meg életét! Tisztelettel és szeretettel:

2023. márciusában

Riskóné Fazekas Márta
igazgató

Az OPALCO egy iskolában tart felvilágosító órát